

V NAŠI DRŽAVI

Med zastopniki naše države in Poljske se vršijo v Beogradu trgovinska pogajanja.

Kaj bo z novimi šolskimi zakoni? — Osnutki novih šolskih zakonov so bili nekaj tednov v ospredju vseh drugih uprašanj. Radi veronauka in vzdrževanja katehetov so zadeli načrti pri katoliški in pravoslavni cerkvi na odpor in se je prosvetni minister odločil, da za enkrat umakne šolske zakone, da ne bo nezadovoljstva ter sporov. Ponovne vesti iz Beograda pa razglasaajo, naj bi se načrt srednješolskega zakona ne predložil vrhovnemu zakonodajnemu svetu v razpravo, ampak naj bi se uzakonil z razglasitvijo v »Službenih Novinah«.

Uprašanje cerkvenih zakonov je tudi odloženo.

Bivši kancler dr. Seipel v Beogradu. Bivši avstrijski kancler dr. Seipel je potoval zadnje dni po Balkanu. Na povratku iz Rumunije se je ustavil v Beogradu, kjer je maševal in razgovarjal z beograjsko duhovščino. Dr. Seipel se s politiki ni sestal.

V DRUGIH DRŽAVAH

Iz papeževe države. V petek dne 7. junija je bila izvršena končno veljavna potrditev lateranskih pogodb v apostolski palači Vatikana. Mussolini sam se je mudil ob tej priliki v Vatikanu v spremstvu pravosodnega ministra ter državnega podtajnika v zunanem ministrstvu. Papežovo državo je zastopal kardinal državni podtajnik Gasparri.

Grška republika je dobila novega predsednika v osebi admirala Konduriotisa, ki je že zaprisežen.

Čehoslovaško časopisje je polno razkrivanja o špijonski aferi, v katero je zapleten kapitan in bivši avstrijski narednik Falout. Nemci so plačevali Faloutu mastne tisočake in ta jim je izdal čehoslovaške mobilizacijske načrte.

Zasedanje Društva narodov se vrši v Madridu na Španskem. Pri tokratnih sejah bo šlo predvsem za rešitev manjšinskega uprašanja in to posebno v G. Šleziji.

Za program gospodarske konference Male antante, ki se bo vršila septembra v Pragi, so določene sledeče točke: 1. Proučevanje izmenjevalnega prometa med državami Male antante, proučevanje težkoč pri gospodarskih odnosih in možnosti razvoja trgovinskih odnošajev. 2. Ustanovitev skupne trgovinske zbornice in direktnih dogovorov med posameznimi produkcijskimi skupinami. 3. Postopanje za olajšavo: a) naseljevanja, bivanja in preseljevanja pripadnikov Male antante. b) Ustanavljanje podjetij in pogoji za obrat trgovine in industrije. c) odprava potnikov, ukinjenje potnih vizov. d) Obmejni promet. 4. Prometna politika, predlogi za medsebojno ureditev tarifov donavske paroplovne družbe in tranzita. 5. Odredbe zakonskega in administrativnega

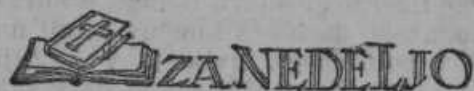
ga značaja (trgovinsko pravo, denar in pisma, čeki, nedostojna konkurenca, pravni dogovori). 6. Sodelovanje emisijskih bank. 7. Gospodarsko sodelovanje mednarodnih organizacij. 8. Propaganda.

Nova vlada na Angleškem. Vodja angleške stranke konservativcev, ki je bil pred in med zadnjimi volitvami ministrski predsednik, je odstopil s celokupno vlado. Sestava nove vlade je poverjena od kralja voditelju delavske stranke Macdonaldu, ki že ima svoje ministre. Nova vlada se bo predstavila s prestolnim govorom zbornici 2. julija. Prvo parlamentarno zasedanje bo trajalo le tri tedne. Macdonaldova vlada bode posvetila posebno pozornost uprašnju brezposelnosti. Glede zunanje politike se bode lotila Anglija pod Macdonaldom ponovnih pogajanj z Ameriko, pomorske razorožitve in novih pogajanj z Rusijo.

Spor med Kitajsko in Rusijo. Boljševiki so skušali celo Kitajsko preplaviti s pogubonosnim komunističnim naukom. Kitajci so se začeli očitno naslantjati zopet na Angleže in radi tega

so kratkomalo zaprli vse one ruske konzule in višje ruske uradnike, ki so očitno širili boljševizem. Kitajci ne odnehajo in se hočejo tudi za ceno resnega spora otresti boljševiškega evangelija.

Sovjeti spremenili nekatere točke ustave. Pred kratkem je bilo zaključeno XIV. zvezno zborovanje ali sovjetski kongres, ki je v več točkah spremenil dosedajno sovjetsko ustavo. Kot smo poročali že zadnjič, je po sedajni ustavni spremembi strogo prepovedano vsem cerkvam in verskim društvom versko širjenje in je dovoljeno širiti le protiversko prepričanje. — Sovjetski kongresi se ne bodo sestajali odslej vsako leto, ampak le vsako drugo leto. Takozvana »avtonomija« manjših republik (Nemci ob Volgi, astrahanski kalmiki, kazanski tatarji in drugi) se je zelo skrčila: zdaj lahko razveljavi Moskva vsak od avtonomnih oblastih sprejet zakon in ima stalne nadzorovalne organe po vseh avtonomnih »prestolnicah«. — Ruska Čeka, policijska organizacija, katere se boji vse, je sedaj povzdignjena v ministrstvo.

Konstantin Lubienski.

Spominski dan 16. junij.

Mož, ki se je z občudovanja vredno požrtvovalnostjo potegoval za teptano Cerkev na Poljskem in Ruskem, je bil Konstantin Lubienski. Bil je potomec staroslavne plemiške rodbine, ki je dala Cerkvi v treh stoletjih dva nadškofa, 12 škofov in večje število duhovnikov. Narodil se je v Varšavi 19. februarja l. 1825. Zelo nadarjen deček je študiral v Friburgu v Švici, pozneje pa v Parizu. Njegovo srce ga je vedno sililo v duhovski stan. Ko je vprašal nekoč svojega starejšega brata Edvarda, če ga li smatra vrednega duhovniškega poklica, mu je ta po precej dolgem molčanju dal zelo značilen odgovor: »Ali imaš pogum, da postaneš mučenec?« Konstantin je nekaj časa premišljeval, nato pa je odgovoril: »Imam ga«, pa je takoj v sveti ponižnosti pristavil: »Kedo med nami pa je vreden mučeništva?«

Konstantinov oče pa je hotel njegov poklic preizkusiti, obenem pa mu oskrbeti še več izobrazbe in ga je zato poslal na visoke šole v Berlinu, pozneje pa še na Saksensko, da bi se tam izobrazil v kmetijstvu. Ravno tu pa je po božji previdnosti dobil izvrstnega duhovnega voditelja, pira Beksa, poznejšega vrhovnega predstojnika jezuitske kega reda, ki mu je bil v veliko pomoč v dnevih njegove velike odločitve. Konstantin se je čisto odločil za duhovski poklic in je sprejel leta 1849 po vestni in goreči pripravi zakrament mašniškega posvečenja iz rok svojega ujca, škofa Tadeja. Značilno za njegovo posvečenje je, da se ga je mogel udeležiti njegov oče kot ruski politični ujetnik le v spremstvu močne vojaške straže.

Kot duhovnik je začel z vso gorečnostjo izvrševati apostolsko službo. Skr-

bel je najprej za svojo lastno posvečenje. Z veliko skrbjo se je trudil za duhovniško čistost. Iskrena molitev, spokorni pas in bič so mu bili sredstva za to. Kot duhovnik sicer ni imel stalne dušnopastirske službe, zato je pa na najrazličnejših krajih in prilikah skrbel za kraljestvo božje in dušni blagor svojih soljudi. Vršil je to službo po salonih imenitnikov, pa tudi v revnih stanovanjih ubogih delavcev. Leta 1850 je šel v Kursk, da bi tam olajšal usodo svojega očeta, ki je moral tja v pregnanstvo. Izposloval si je dovoljenje, da je smel maševati in deliti svete zakramente in to je uporabil v obilno duhovno tolažbo in korist tudi drugih pregnancev, posebno nekega duhovnika, ki je moral kot pregnanec biti že 15 let brez vsake duhovne tolažbe. Ko se je vrnil Konstantin v Varšavo, je tam izbruhnila kuga. Z ginljivo ljubeznijo je v tej sili skrbel za bolnike; delil jim je sv. zakramente in jim stregel. Ko so mu rekli, naj se varuje, je odgovoril, da bi rad dal življenje za svoje brate, da bi bilo to njegova največja sreča.

L. 1854 je potoval Konstantin v Petrograd, da bi izposloval za svojega očeta prostost in je nato ostal na željo tamošnjega nadškofa tam kot dušni pastir. Z veliko vnemo je vršil duhovniško službo, zraven pa je skrbel za uboge, je ustanavljal bolnice in tudi Vincencijevo družbo za podporo revežev. Pomagal je v dušnem oziru tudi ljudem, ki so imeli visoke službe in radi tega niso smeli pokazati javno svojega katoliškega prepričanja. Z njimi je hodil navidezno na sprehod, pri tem pa je poslušal njihove izpovedi, nato jim je neopaženo prinesel sv. obhajilo. S svojo gorečnostjo je pripeljal tudi veliko ljudi nazaj v naročje kat. Cerkve.

Kmalu so pa prišle radi njegove gorečnosti in njegovega delovanja razne težave. Nadškof v Mohilevu si ga je bil namreč izbral za spremljevalca na svojih potovanjih, ko je obiskoval svoje